

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

12 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Ursache Petru,

Judecători: Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie, Alerguș Constantin, Moraru Petru,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar, declarat de către avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Djurinschi Boris, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014, în cauză penală privindu-l pe

Djurinschi Boris Anatolii, născut la 24.05.1979, originar din r-nul Florești, sat. Iliciovca, domiciliat or. Ialoveni, str. Gagarina 15.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.12.2013 – 21.05.2014,

Instanța de apel: 05.08.2014 – 19.11.2014,

Instanța de recurs: 23.02.2015 – 12.05.2015.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 21 mai 2014 Djurinschi Boris a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînșchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnată și Djurinscaia Maria, în privința căreia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 07 aprilie 2013, aproximativ orele 12:00 - 13:00, Djurinscaia M. împreună și prin înțelegere prealabilă cu soțul său Djurinschi B., cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, închiriind o odaie de la cet. Lozovanu L. din apartamentul nr. 1 a blocului locativ din str. Ion Creangă 43A, mun. Chișinău, sub pretextul ca să cumpere împreună cu Lozovanu L. produse alimentare din piața centrală, a telefonat-o pe ultima invitând-o în oraș, unde așa și nu s-au întâlnit, pentru ca Djurinschi B. să se

folosească de moment și să sustragă din apartament bunuri în sumă totală de 6400 lei, plecând într-o direcție necunoscută. Astfel, cauzându-i părții vătămate Lozovanu L. o daună în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpatul Djurinschi Boris, care a solicitat casarea acesteia, invocând faptul că, la momentul emiterii sentinței nu erau prezenți avocatul, procurorul și nici translatorul. Mai mult ca atât, a indicat că, rudele apropiate ale părții vătămate (mama acesteia) nu au dreptul de a da declarații, deoarece sunt persoane cointeresate.

Totodată a menționat că, soția sa, Djurinscaia M. nu are nici o vină, deoarece nu a cunoscut nimic despre acțiunile lui, el singur a săvârșit infracțiunea, recunoscând vina integral, însă procurorul nu a dorit să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 a fost respins apelul inculpatului ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Djurinschi B. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, pe lângă recunoașterea vinovăției de către inculpat, vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate se constată prin cumulul de probe administrate de organul de urmărire penală și cercetate în ședințele instanței de fond, precum sunt: declarațiile părții vătămate Lozovanu L., martorului Lozovanu (Steșco) E., procesul-verbal de cercetare la fața locului din 07.04.2013.

Referitor la argumentele inculpatului privind refuzul procurorului de a încheia acordul de recunoaștere a vinovăției, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, deoarece a conchis, că instanța de fond corect a dispus respingerea demersului inculpatului Djurinschi B. privind încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției, în legătură cu faptul că, procurorul participant la examinarea cauzei a fost împotriva încheierii unui astfel de acord, menționând despre faptul că, inculpatul Djurinschi B. inițial și-a recunoscut vinovăția parțial, iar infracțiunea incriminată a fost săvârșită în participație cu inculpata Djurinscaia M.

În ce privește declarațiile martorului Lozovanu (Steșco) E., mama părții vătămate Lozovanu L., care se afla acasă în momentul săvârșirii infracțiunii, instanța de apel a relevat, că martorul a fost audiat în conformitate cu prevederile art. 90 alin.(1) și (10) Cod de procedură penală, iar declarațiile acesteia au fost reținute ca fiind pertinente și concludente, deoarece coroborează cu celelalte materiale ale cauzei. La fel, a indicat și prevederile art.

90 alin.(11) Cod de procedură penală, menționând că martorul nu se află în relație de rudenie cu inculpatul Djurinschi B.

Totodată, instanța de apel a considerat că este neîntemeiat și alt temei invocat de către apelant, precum că la momentul emiterii sentinței nu erau prezenți avocatul, procurorul și nici interpretul, deoarece potrivit procesului – verbal al ședinței de judecată din 21 mai 2014 și prin recipisele de primire a copiei de pe sentință, se confirmă faptul că la ședință au participat procurorul din Procuratura sect. Buiucani, Zamă S., partea vătămată Lozovanu L., inculpații Djurinschi B. și Djurinscaia M., precum și interpretul Finica N.

Colegiul penal a reținut și faptul că, inculpatul Djurinschi B. și apărătorul acestuia nu au formulat obiecții asupra procesului – verbal al ședinței de judecată din 21 mai 2014 în conformitate cu art. 336 alin.(7) Cod de procedură penală.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Jereghi A. în numele inculpatului Djurinschi B., care solicită casarea acesteia, invocând temeiurile de drept prevăzute în art. 427 alin.(1) pct.6) și pct.11) Cod de procedură penală.

În motivarea recursului invocă faptul, că instanța de apel nu s-a expus asupra solicitării părții vătămate Lozovanu L., expuse de către aceasta în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, care a declarat că s-a împăcat cu inculpatul pe motiv că ultimul i-a restituit integral prejudiciul material, nu are careva pretenții față de el și nu dorește să fie atras la răspundere penală, fiind anexată și o declarație autenticată notarial în acest sens.

În opinia recurentului, instanța de apel urma să adopte o hotărîre de încetare a procesului penal pe motivul retragerii plîngerii prealabile a părții vătămate și împăcării cu inculpatul în conformitate cu prevederile art.art.275 alin.(6), 276 alin.(5), 285 alin. (2) pct.1), 332 alin.(1) Cod de procedură penală, deoarece în aceste cazuri împăcarea poate interveni pînă la rămînerea definitivă a hotărîrii judecătorești. În opinia recurentului, reieșind din prevederile art. 466 alin.(2) Cod de procedură penală, împăcarea în baza acestor temeiuri poate interveni oricînd în cursul procesului penal: la urmărirea penală, în instanța de fond, de apel, de recurs, dacă pentru unele infracțiuni nu există calea apelului.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind legală și întemeiată.

8. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecînd recursul, instanța de recurs este în drept să-l admită, să dispună rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În motivarea recursului depus avocatul a indicat temeiurile prevăzute la art. 427 alin.(1) pct. 6) și 11) Cod de procedură penală, care stipulează, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel : 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel* sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; 11) persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori *a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege*.

Conform art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel sau se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță.

Potrivit prevederilor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sînt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvîrșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele corect au fost apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sînt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii; dacă infracțiunea a fost corect calificată; dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual, penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, deoarece o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Potrivit art. 409 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Verificând argumentele invocate în recursul depus în raport cu materialele cauzei, Colegiul constată că instanța de apel la examinarea cauzei a comis erori de drept ce nu pot fi corectate în instanța de recurs, pronunțând soluția sa fără respectarea prevederilor legale, precum și a practicii judiciare stabilite.

Din materialele cauzei Colegiul lărgit a stabilit, că potrivit procesului – verbal al ședinței de judecată în instanța de apel din 19 noiembrie 2014, avocatul inculpatului Jereghi A. a solicitat încetarea cauzei penale pe motivul împăcării părții vătămate Lozovanu L. cu inculpatul Djurinschi B., fiind anexată la materialele dosarului declarația părții vătămate autentificată notarial în acest sens, în care este indicat faptul că aceasta își retrage plîngerea, nu are pretenții față de inculpat, s-a împăcat cu acesta, această solicitare fiind susținută și în dezbaterile judiciare (f.d.38; 45-46, Vol. II).

Colegiul penal lărgit menționează că avocatul și-a întemeiat solicitarea în baza prevederilor art. 276 alin.(1) Cod de procedură penală, menționînd că aceasta este posibil de îndeplinit în instanța de apel potrivit prevederilor alin.(5) al aceluiași articol, coroborat cu prevederile art. 466 Cod de procedură civilă, precum și în conformitate cu practica judiciară stabilită și jurisprudența constantă a CSJ.

Referitor la solicitarea avocatului și-au expus părerea inculpatul și partea vătămată, care au susținut-o prin declarațiile date în instanța de apel și contrasemnate de către aceștia (f .d. 42;43, Vol. II). Procurorul a solicitat respingerea apelului, invocînd faptul că împăcarea părților nu este posibilă, deoarece contravine prevederilor art. 109 alin.(2) Cod penal.

Analizînd decizia atacată, instanța de recurs constată că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra solicitării privind încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților invocate de avocatul inculpatului, de partea vătămată și de către inculpatul Djurinschi B., lăsînd această solicitare fără soluționare.

Colegiul penal lărgit constată că erorile procesuale admise de către instanța de apel la examinarea cauzei prezente, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit constată, că circumstanțele menționate în prezenta decizie confirmă necesitatea casării deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilesc procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor motivelor invocate în apel de către inculpat și apărător, asupra celor indicate în prezenta decizie, inclusiv și asupra solicitării de încetare a procesului penal în temeiul împăcării părților potrivit prevederilor legale, practicii judiciare stabilite, jurisprudenței CSJ,

precum și să dea răspuns la toate argumentele invocate de către partea apărării în apel și în recurs.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Jereghi Anatolie în numele inculpatului Djurinschi Boris, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2014 în cauza penală privindu-l pe Djurinschi Boris și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la 10 iunie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Nicolaev Ghenadie

Judecător

Alerguș Constantin

Judecător

Moraru Petru